చీకటి వెలుగులు

రాత్రి బండిలో నిర్మల నాంపల్లి స్టేషనులో దిగింది. స్టేషన్ దగ్గరికి భర్త వస్తాడో, కారు పంపుతాడో అనుకున్న ఆమె ఆలోచనలు వట్టివడియాసలయ్యాయి రిక్షా చేసుకొని వెళ్ళి తలుపు తట్టింది చాలా సేపటికి తలుపుతీసి తీవ్రంగా చూసి క్రోధ కంపితస్వరంతో "ఎవరు రమ్మన్నారని వచ్చావ్? బయటికినడు" అని కసిరికొట్టి తలుపు వేసేసుకొని లోపలికి వెళ్లాడు వీరభద్రరావు

ఆమె బయట అలాగే మంచులో చీకటిలో నిల్చుండి పోయింది కన్నీరు చెక్కిళ్ళ మీదుగా జారి పమిటంతా తడిపి వేశాయి ఇంత దారుణమైన శిక్షకు తను చేసిన తప్పేమిటో ఎరుగని ఆమె భయంతో గజ గజ వణికిపోసాగింది నిస్పృహా, నిస్సహాయతా ఆమె చుట్టూ మరింత చీకటిగూడు అల్లుకో మొదలు పెట్టాయి దుఃఖావేశంతో ఆమె మనస్సు పట్టుతప్పి పోయింది.

కోళ్ళు కూయసాగాయి క్రమంగా జనం రాకపోకలు సాగించారు. ఆమె అక్కడే మూర్తీభవించిన శోక దేవతలా పడిఉంది

రావు వున్న డాబాకు ఎదురుగా ఉన్న మేడ క్రింది అంతస్థులో డాక్టర్ వెంకటరమణ ఉంటున్నాడు తలుపు తట్టిన చప్పుడుతో అతనికి నిద్రాభంగమై కోపంతో ఏదో అంటూ విసురుగా తలుపు వేసిన చప్పుడూ తరువాత కుమిలి కుమిలి సన్నగా ఏడుస్తున్న చప్పుడూ అతనికి యిక నిద్రను పట్టనివ్వలేదు.

తెల్లవారేవరకు ఓపిక పట్టి తెలవారుతూనే నిర్మల దగ్గరకు వెళ్ళి "ఏమిటి?" అని అడిగాడు ఏమీ చెప్పలేకపోయింది

ఎండెక్కింది. తలుపు తెరవబడలేదు

ఎప్పటికో రావు డ్రెస్ చేసుకొని వచ్చి యింటికి తాళంవేసి కారు డ్రైవ్ చేసుకొంటూ ఎక్కడికో వెళ్ళాడు.

రమణ గంటల తరబడి చూశాడు నిర్మల దగ్గరికి వెళ్లి "రావు వచ్చాక నేను మాట్లాడతాను. అంతవరకు మా యింట్లో వుండ"మని బ్రతిమలాడి బలవంత పెట్టాడు తన ఇంటికి పిల్చుకువెళ్లాడు.

రావు, రమణ యిళ్లు ఎదురెదురుగా ఉండటంవల్ల పరిచయం ఏర్పడి స్నేహితులయ్యారు నిర్మల రమణను 'అన్నయ్యా' అని పిల్చేది రమణ నిర్మలను 'అమ్మాయీ' అని పిల్చేవాడు ఆమెను అంతగా బలవంతం చేయడానికీ, బ్రతిమలాడటానికీ ఆ చనువే కారణం రావు వచ్చాక మాట్లాడి విషయం ఏమిటో తెలుసుకొని సరిచెయ్యవచ్చుగదా అని అతని ధైర్యం

రావు మూడు రోజులకుగాని రాలేదు. తరువాత రమణ అతనితో మాట్లాడాడు. అతను నిర్మల తన దగ్గర ఉండటానికి ఒప్పుకోలేదు. కారణమేమిటో స్పష్టంగా చెప్పలేదు నిర్మల తనకు ఎంత దూరంగావుంటే తన జీవితానికి అంత శాంతీ, సుఖం ఉంటాయనీ, ఆమె పెరిగిన విధం, ఆమె చదువు సంస్కారాలు తనకు అనుకూల పడలేదనీ, ఆమెవల్ల ఏ లోపమూ లేదనీ, ఆమె బ్రతుకు ఆమె బ్రతకవచ్చునీ, కావలిస్తే డబ్బుపంపుతూ ఉంటాననీ చెప్పాడు రమణ ఎంతో దూరం 'నీవంటి చదువుకున్నవాడు యిది చేయకూడని పననీ, ఎవడో మూర్ఖుడు చెయ్యవలసిన పననీ' చెప్పిచూశాడు ప్రయోజనం లేకపోయింది ఏమి చెయ్యటం అనే సందిగ్ధావస్థలో పడ్డాడు

చక్రవర్తి రంగస్వామి

ఆమెకు యీ సంగతంతా ఎలానో కష్టపడుతూ చెప్పాడు

అది విని ఆమె ముఖం పాలిపోయింది ఏమీ తోచక కుప్పకూలిపోయింది అంతులేని కన్నీరుకార్చింది. కుమిలి కుమిలి ఏడ్చింది.

ఆమె దుఃఖాన్ని చూసి రమణ మనస్సు క్షోభ పడిపోయింది

"అన్నయ్యా, ఇక ఎక్కడికి వెళ్ళను? అమ్మ ఎప్పుడో చనిపోయింది నాన్న ఈ మధ్యనే చనిపోయాడు. పుట్టిన ఊరికి వెళ్లి ఏమని చెప్పుకోవాలి? ఏ తప్పూలేనిది భర్త ఎందుకు వదలి పెట్టాడని లోకం అనుకోదా? ఇక ఎల్లాగ?" అని అంది చెమర్చిన కళ్ళతో చూస్తూ నిర్మల.

"అయితే యిక్కడే ఉండిపో అమ్మాయీ" అన్నాడు రమణ ఆర్ద్రకంఠంతో.

"అలాగే అన్నయ్యా ఇక్కడుంటే వారిని అప్పుడప్పుడూ కళ్ళతో నైనా చూస్తూ ఉంటాను" అంది

డాక్టరు వెంకట్రమణకు గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్‌లో రోజుకు కొన్ని గంటలు మాత్రమే పని మిగిలిన సమయంలో నగరంలో రెండుచోట్ల వున్న స్వంత డిస్పెన్సరీలను చూసుకొంటూ ఉంటాడు. ఆదాయానికి ఏమీ లోటులేదు.

అతను వివాహం చేసుకోతలచలేదు. అందువల్లే ఎన్ని సంబంధాలు వచ్చినా యింతవరకు త్రోసివేశాడు. ఏ బంధం లేకుండా హాయిగా బ్రతకాలని అతని ఉబలాటం

అతని యింట్లో అతనూ, పెంపుడు కుక్కా, పెంపుడు పిల్లీ, వంటవాడూ, పనిమనిషీ ఉంటారు నర్సూ, కాంపౌండరూ, డ్రైవరూ ఆయా సమయాలోవచ్చి వెళుతూ ఉంటారు

శోకమూర్తి నిర్మల కొత్తగా అతని పాదాలకు చుట్టుకుంది.

* * *

రావుకు ఇంజనీరింగ్ చదువుతూ ఉండగానే నిర్మలతో వైభవంగా వివాహం జరిగింది. తగిన కట్నం, లాంఛనాలూ యధావిధిగా ముట్టాయి. ఆ కొత్తరోజుల్లో ఆమెను అత్యధిక వ్యామోహంతో చూశాడు. అద్దమువంటి ఆమె మనస్సూ, వెన్నెలవంటి ఆమె శరీర కాంతీ, పొంగుతూన్న యౌవనపు మిసమిసా, పల్లెటూరి జీవనం యిచ్చిన శరీర సౌష్ఠవమూ, సహజప్రాప్త సౌందర్యమూ అతనికి వెర్రెక్కించాయి

అలా కొంతకాలం వుండి ఉన్నత విద్యకోసం ఇంగ్లండు వెళ్ళాడు కొత్త డిగ్రీలతో పెద్ద హోదాతో సుఖంగా తిరిగివచ్చి హైదరాబాద్‌లో పెద్ద జీతంతో ఉద్యోగంలో ప్రవేశించాడు

తరువాత కొన్ని రోజులకే వసంతతో పరిచయమయింది.

వసంత హైదరాబాద్‌లోనే పుట్టి పెరిగి కళాశాలలో చదివింది నాలుగైదు భాషలలో మాటాడగలిగి సభలు, సమావేశాల్లో పాలొంటూ అందరి పరిచయాన్నీ పొందుతూ ఉండేది ఆమెలో వయసూ, అందంతోపాటు నిర్మలలో లేని నవనాగరికత తెచ్చిపెట్టిన పట్నవాసపు ఒయ్యారమూ, ఉత్సాహ వైగప్యాలూ ప్రత్యేక ఆకర్షణను కలిగించి అతన్ని వ్యామోహపెట్టాయి

ఆమె యింకా వివాహం మాడలేదు పట్న

★ చీకటి వెలుగులు ★

వాసపు నాగరికత జీర్ణించి, సంఘాన్ని లక్ష్యపెట్టవలసిన అవసరం లేనంత ఆర్థిక స్తోమతు ఉన్న వాళ్లయింట్లో ఇదొక సమస్య కాలేకపోయింది

పైగా, చదువు పూర్తిఅయిన కొద్దికాలానికే ఆమెకు స్త్రీల కళాశాలలో ఉద్యోగం కూడా లభించింది

రావుకు వసంతకు కలిగిన పరిచయం స్నేహంగా పరిణమించి ఏదో మైకం వాళ్ల మనస్సులమీద కంతెన కట్టింది వసంత సీతాకోక చిలుకలా, చిలిపి నవ్వులతో, ఒయ్యారం ఒలికిస్తూ అతని హృదయాన్ని మోహజ్వాలలతో రగిలించింది అందీ అందని మెరపు తీగలా అతన్ని మోహపెట్టింది

అతనికి అప్పటినుంచీ నిర్మలలో అన్నీ పల్లెటూరి లక్షణాలే కనిపించడం మొదలు పెట్టాయి నాగరిక సంఘంలో అతనతో పాల్గొనటానికి కావలసిన అర్హత ఆమెలో లేదని అతను అభిప్రాయపడ్డాడు అవును నిర్మల తల్లిదండ్రులది పల్లెటూరు కావటం వల్ల ఆమెకు పట్నవాసపు బిగువు, సంగీతాలు, వేషభాషలు, పైమెరుగులు, గౌరవ లాంటివి తెలియవని మాట నిజమే

అతను నిర్మలను దూరంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నం మొదలుపెట్టాడు

నిర్మల తండ్రికి జబ్బుగా వున్నట్లు జాబు రావటం సాకుగా ఆ క్షణం ఆమెను పుట్టింటికి పంపాడు

నెలలు గడిచాయి నిర్మలతండ్రి చనిపోయాడు రావు వెళ్ళలేదు మళ్ళీ నెలలు గడిచాయి

"ఎప్పుడు రమ్మంటారు?" అని ఆమె ఎన్ని జాబులు వ్రాసినా ఎన్నాళ్ళకూ జవాబు లేదు ఉండబట్టక "బయలుదేరి వస్తున్నాను" అని జాబు వ్రాసి వేసి తగువాటి బయలుదేరి నాంపల్లి స్టేషనుకు టిక్కెట్టు తీసుకొని రైలెక్కి కూర్చుంది.

2

ఒకరోజు నిర్మల రమణతో అంది అన్నయ్యా, నన్ను నర్సుకోర్సు చదివించు. నాకూ ఏమీ తోచటంలేదు ఎప్పుడూ

నర్సుకోర్సుచదివి స్తే బ్రతికినన్ని రోజులూ నీ డిస్పెన్సరీలో సేవచేస్తూ ఉంటాను" అంది.

అతని హృదయం తరుక్కుపోయింది

రోజూ ఆమెను తనకారులో నర్సింగ్ స్కూలుకు పంపేవాడు. మళ్ళీ రావటానికి కారును పంపేవాడు.

కోర్సు పూర్తి అవటంతో అతని డిస్పెన్సరీలలోనే రోగులకు ఉపచర్యలను చేస్తూ, ఆ సేవాభావంతో విచారాన్ని కొంత కొంత తగ్గించుకొంటూ వస్తోంది.

ఒకరోజు రమణ ఒకశిశువును తెచ్చి నిర్మల చేతుల్లోపెడుతూ అన్నాడు "ఎవరో అనాథస్త్రీ కని చనిపోయింది ఈ దిక్కులేనిబిడ్డను పెంచుతూ దీని ఆటపాటలతో కొంత విచారాన్ని మరచిపో అమ్మాయీ"

హృదయంలో అప్పుడప్పుడూ సెల వేస్తూఉన్నా నిర్మల తనదుఃఖంలో చాలా భాగాన్ని అణచివేసుకొందని చెప్పవచ్చు.

శిశువుకు వసుంధర అని పేరు పెట్టింది వసు అని ముద్దుపేరు వసుధఅని మరోపేరు. చిట్టితల్లి అని యింకోపేరు ఇలా ఎన్నో పేరు, ఎన్నో ఆటవస్తువులు, ఎన్నోదుస్తులు, ఎన్నో ఆటలు, ఎన్నోపాటలు, ఎన్నో పనులు

వసు అడుగులేస్తోంది నిర్మలను "అమ్మా, అమ్మా" అని పిలుస్తోంది నిర్మలలో మాతృభావం పొంగి పొర్లేలా

వసు చిన్నతనపు అల్లరి పనులకు ఒక్కోసారి నిర్మలకు నవ్వువచ్చేది. ఒక్కోసారి విసుగూ, కోపమూ వచ్చేవి కన్నబిడ్డను స్వంతతల్లిలా కసురుకొంది వసు "అమ్మా, అమ్మా" అనేది స్వంత తల్లిని కన్నబిడ్డలా చూస్తూ. పరుగెత్తుకొంటూ వెళ్ళి వసును ఎత్తుకొని హృదయానికి హత్తుకొనేది ఏదో మధురానుభూతిని పొందుతూ తాను వసుకు తల్లి ననుకొనేది ఈ అనుభూతివల్ల ఆమె బిడ్డ తల్లిలా కనపడేది! వసు ఆ తల్లికి పుట్టిన బిడ్డలా కనపడేది!

రమణను "మామా" అని పిలవటం వసుకు నిర్మల అలవాటు చేసింది

ఆ యిలు వలుమాటలు తప్పటడుగులు వేస్తూ వసు తియ్యని పసిగొంతుతో పని లేనిదే మాటిమాటికి పిలచే "అమ్మా, మామా" అనే చిలుక పలుకుల్లాంటి, కోయిల కూసరింపుల్లాంటి పిలుపులతో వసంతఋతువులోని మామిడతోటలా ప్రతిధ్వనించి పోతుండేది అదేపనిగా. వాళ్ళ హృదయాలు పులకరించి పారవశ్యం పొందేవి వసు పాలబుగ్గలు ముద్దులతో కందిపోయేవి

3

వసుకు ఏడెనిమిదేండ్లు వచ్చాయి. నిర్మల వదలిపెట్టి వచ్చేది మళ్ళీ స్కూలుకాగానే వెళ్ళి ఇంటికి పిలుచుకవచ్చుకొనేది

ఈ విధంగా వాళ్ళిద్దరూ లోకందృష్టిలో పడ్డారు.

వసు నిర్మలకు దొరికినబిడ్డ అన్న వాస్తవాన్ని లోకం నమ్మలేకపోయింది నిర్మల సౌశీల్యాన్ని సందేహించ తలచింది

వసు నిర్మలను "అమ్మా" అని పిలిచినప్పుడల్లా లోకం కసిగా చూసేది.

రమణను "మామా" అని పిలిచినప్పుడల్లా లోకం చాటుగా వెక్కిరించేది

ఈ వెక్కిరింపును రమణ మొదటగా తెలుసుకున్నాడు. నిశ్శబ్దంగా బాధపడి, అసహ్యించుకొని ఉపేక్షించాడు.

ఆలశ్యంగా నిర్మలకూడా తెలుసుకుంది ఆమె సహించలేక పోయింది. పిచ్చిపట్టిన దానిలా అయిపోయింది "ఇక యీ ప్రపంచంలో తల ఎత్తుకుని బ్రతకడం ఎలా? ఈ నిరయ నీచపిశాచాల మధ్యనుంచి - ఈ పీడకల జ్ఞాపకానికిరాని మరో ప్రపంచానికి పోవడం కంటే చేయగలిగిం దేముంది ?" అనుకుంది. ఆమె ప్రాణానికి వచ్చిన యీ విషమ పరీక్షకు ఆమె తట్టుకోలేకపోయింది

మేడపైకి వెళ్ళి మూడవ అంతస్థుమీది నుంచి క్రిందకు గుమికి ప్రాణాలను వదలడానికి నిశ్చయించుకుంది

చివరిసారిగా చిట్టితల్లి వసుధను, తనతో పాటు అపనిందను భరిస్తున్న అన్నయ్యను చూచి చనిపోవాలనుకుంది

మెత్తని వెన్నెలలాంటి బెడ్ లైట్ వెలుతురులో నిద్రపోతున్న ప్రపంచ కళ్మలం అంటని చిట్టితల్లి వసుధను, స్వార్థమంటే ఏమిటో తెలియని అన్నయ్యను చూస్తూ నిల్చుంది, "లోకం అంతా చెడ్డదే అయితే ఇంత మంచి అన్నయ్యా, చిట్టితల్లీ ఎలా దొరుకుతారూ" అని ఆలోచిస్తూ.

రమణ కదలి కళ్లు తెరచి చూసి "అమ్మాయీ, ఎందుకలా నిద్రపోకుండా నిల్చొని ఉన్నావు?" అని అడిగాడు

"ఏమీ లేదన్నయ్యా. లోకాన్నిగూర్చి ఆలోచిస్తున్నాను"

"ఓహో! అలాగా.. నేనూ ఆలోచించాను కొన్ని ఏండ్లు ఆలోచించాను ఆ ఆలోచనవల్ల లాభం ఏమీ లేదు. లోకం కొందరిపాలిటికి కేవలం దుఃఖం, కష్టం, నిష్ఠురం. బహు కొద్దిమందికి యిష్ట మొచ్చిన ట్లాడే ఆట మిగిలిన అందరికీ కలగాపులగం దీనికి పరిస్థితులు, పరిసరాలు ప్రవృత్తులు, అందచందాలు, వ్యక్తిత్వాలు, ప్రభావాలు, కలిమిలేములు, బలహీనత - ఆధిక్యతలు ఎన్నో కారణాలు

ప్రపంచాన్ని గురించిన ఆలోచనలు అలావుంచి మనస్సాక్షితో మన ప్రవర్తనలో వలసినన్ని రోజులూ మనవంతుకు వచ్చిన తప్పని సరైన యీ వంకరటింకరబాటలో ఒడుదుడుకులల్లో అగచాట్లుపడుతూ నడచుకొంటూ-వెళ్లడమే అంతే ప్రపంచం పెట్టే మంచిచెడ పేర్లు పిచ్చివాడిచేతి రాళ్లు అని నా అభిప్రాయం వాటికి పిరికిపడకుండా, మనస్సును పాడుచేసుకోకుండా ధైర్యంగా బ్రతకడమే మనం చెయ్యతగ్గ పని"

నిద్రిస్తున్న వసు అమాయిక సుందర వదనాన్ని చూస్తూ రమణ మాట్లాడుతున్నాడు యింకా

"ఈ ప్రపంచంలో ఏదీ అసంభవం కాదు అమ్మాయీ. ప్రతి జీవితం యంత్రబద్ధంగా నడిచేరోజువస్తే తప్ప జోశ్యం నూటికి నూరుపాళ్లు ఫలించదు

నీ భర్త వసంతమీద వ్యామోహపడి నిన్ను యింటినుంచి వెళ్లగొట్టాడని ఊహించగలిగామా? అలాగే ఏదో ఒక కారణంగా నీ భర్తలో పరివర్తనం ఎందుకు కలగకూడదు? జీవితం తెలుపునలుపు దారాలతో నేసిన బట్టలాటిదని అంటారు"

రమణ తనకేదో ఉపదేశిస్తున్నట్లు భావించి ఆమె శ్రద్ధతో వింది వసుకోసం, అన్నయ్యకోసం, మరేదో ఆశతో బతకాలనితోచింది. బ్రతకటానికి కావలసిన ధైర్యం ఆమెకు వచ్చింది. మరో ప్రపంచానికి పారిపోవాలన్న పిరికి నిశ్చయాన్ని ఆమె మానుకుంది.

"లోకం అంతా చెడ్డదీకాదు, మంచిదీ కాదు చెడూ మంచీ రెండూ ఉన్నాయి" అనుకుంది

ఆమె వెన్నెలవంటి శరీరంలోని కుడిసగం మీద దీపపువెలుగుపడి మెరుస్తోంది; ఎడమ సగంమీద క్రీనీడపడి ఆడుతోంది! ★

కోక్కోకశాస్త్రము - పుస్తకం రు 5/-
మీఅభిమానసినితారలు, నాయకులు, దేవుళ్లు.
20 ఫోటోలు రు 2/- 100 ఫోటోలు రు 8/.
PARADISE AGENCY Choolai Madras.